

મહાદેવભાઈ દેસાઈ

(જન્મ : 1-1-1892, અવસાન : 15-8-1942)

મહાદેવભાઈ દેસાઈનું વતન : દહેણ (જિ. સુરત) મહાદેવભાઈની ડાયરી (1 થી 17), સંત ફ્રાંસિસ, બે ખુદાઈ ખિદમતગારો, વીર વલ્લભભાઈ વગેરે તેમનું મહત્ત્વનું લેખન છે. અનુવાદમાં નોંધપાત્ર કાર્ય કર્યું છે.

સત્યને રસ્તે ચાલનારાએ કોઈની રાહ જોઈને બેસી ન રહેવું તેવી આ કાવ્યની શીખ છે. સત્પંથે ચાલનારને અનેક વિઘ્નો આવવાનાં. તેનાથી બધાં મોં ફેરવી બેસશે, શરૂઆતમાં સાથ આપનારા પણ ભીંસ પડતાં પાછા ભાગી જશે, આગલો રસ્તો ન સૂઝતાં મૂંઝવણો જ દેખાશે. આવે વખતે પણ પોતાની સાચી વાતને છોડી ન દેતાં મંડ્યા રહેવું. તકલીફો આવે તેને સહન કરવી અને આત્મસૂઝથી રસ્તો કાપવો જોઈએ.

મૂળ રવીન્દ્રનાથ ટાગોરના બંગાળી કાવ્યનો આ ગુજરાતી અનુવાદ વાંચીને ખુદ રવીન્દ્રનાથ પ્રસન્ન થયા હતા.

તારી જો હાક સુણી કોઈ ના આવે,

તો એકલો જા ને રે !

એકલો જા ને, એકલો જા ને

એકલો જા ને રે ! – તારી જો.

જ્યારે સૌનાં મોં સિવાય

ઓ રે, ઓ રે, ઓ અભાગી ! સૌનાં મોં સિવાય!

જ્યારે સૌએ બેસે મોં ફેરવી, સૌએ ડરી જાય:

ત્યારે હૈયું ખોલી -

અરે તું મન મૂકી

તારા મનનું ગાણું એકલો ગા ને રે ! – તારી જો.

જો સૌએ પાછાં જાય,

ઓ રે, ઓ રે, ઓ અભાગી! સૌનાં મોં સિવાય!

ત્યારે કાંટા રાને,

તારે લોહી નીગળતે

ચરણે ભાઈ એકલો ધા ને રે ! – તારી જો.

જ્યારે દીવો ન ધરે કોઈ,

ઓ રે, ઓ રે, ઓ અભાગી ! દીવો ન ધરે કોઈ;

જ્યારે ઘનઘોરી તૂફાની રાતે, બાર વાસે તને જોઈ;

ત્યારે આભની વીજે-

ઓ તું સળગી જઈને

સૌનો દીવો એકલો થા ને રે ! – તારી જો.

(‘આશ્રમ ભજનાવલી’માંથી)

શબ્દાર્થ

સિવાય બંધ થઈ જાય; રાને વગડે, જંગલમાં; નીગળતે ટપકતે; ધાને દોડી જા; બાર વાસે બારણાં બંધ કરે